

A puszta angyala

Az ortodox keresztény festészetben egy XIII. században keletkezett, görög ikon típusú A puszta angyalának neveznek. Az ikon Keresztelő Szent Jánost pusztai, sivatagi környezetben ábrázolja, teveszőr ruhában.

Az ikon felső sarkában Krisztus látható, aki kezével megáldja őt. Keresztelő János egy lebomló könyvtkeercset tart a kezében, amelyen az ő Jézusról szóló hitvallása, tanúságtétele olvasható: „Íme az Isten báránya, aki elveszi a világ bűnét” (Jn 1,29). A kép alsó részében a „fák gyökerére helyezett fejsze” látható, amelyről a jánosi beszédekben olvassunk.

Mindezek az elemek, azaz ruházata, a pusztai környezet és az ő tanítására való utalások pontosan megegyeznek azzal, amit János személyéről az evangéliumokban olvashatunk. Az ikon egy dologban azonban eltér az evangéliumi leírásoktól, mégpedig abban, hogy Jánosnak hatalmas aranyszínű angyalszárnyai vannak.

Elgondolkoztatóak ezek az angyalszárnyak. Egyrészt arra utalnak, hogy Keresztelő János az angyalokhoz hasonlóan Isten küldötte, aki Isten üzenetét közvetíti az embereknek, amikor a Megváltó előfutáraként bűnbánatot hirdet.

Másrészt utalnak az ember Isten-keresésére, Isten utáni vágyakozására, a vágyra, hogy felemelkedjünk, eljussunk Istenhez, mintegy ki akarunk lépni emberi létünk korlátozottságából. Talán mindannyian vágyakozunk ilyen angyalszárnyakra, hogy közelebb kerülhessünk Istenhez, és szentek, tiszták, ragyogóak legyünk, mint az angyalok.

Az adventi időszakban bizonyára fel erősödnek bennünk ezek a vágyak. Szeretnénk lélekben megtisztulni, s ennek útját mind Keresztelő János, mind pedig Jézus a megtérésben látja. A mai evangéliumban Jézus Keresztelő Jánosról mondott szavait olvassuk: „Mért mentetek ki a pusztába? Hogy prófétát lássatok? Igen, mondom nektek: még prófétánál is nagyobbat!” Az ószövetségi időkben Isten mindig azért küldte követéit, prófétáit, hogy a választott népet emlékeztesse a törvények és parancsok útjára. A nép többször megszegte az Istennel való szövetség törvényeit, hűtlen lett az egyetlen Istenhez, letért arról az útról, amelyet Isten kijelölt számára. Az idők teljességében, a Megváltó jövetelét közvetlenül megelőző időszakban még nagyobb szükség volt arra, hogy a nép odafigyeljen az isteni figyelmeztetésre, amely most a messiás előhírnökének, Keresztelő Szent Jánosnak a szavában nyilvánult meg, aki megtérést hirdetett.

Isten ránk talál

János így kezdte működését: „Elment a Jordán egész környékére, hirdette a bűnbánat kereszttségét a bűnök bocsánatára” (Lk 3,3).

Az Úr Jézus nyilvános működésének mintegy három esztendeje alatt is a megtérés áll tanításának központjában. Így kezdi tanítását: „Térjete meg és higgyetek az üdvösség jóhírében” (Mk 1,15). És ugyanezzel a gondolatmal fejezi be tanítását, feltámadása után ezt mondja az emmauszi tanítványoknak: „A messiás nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni, Jeruzsálemtől kezdve, minden népnek” (Lk 24,47). Az advent a bűnbánat és a lelki megújulás ideje mindannyiunk számára. Engedjük, hogy az irgalmas Isten ránk találjon!

A hit erőt ad

Uram, megváltó Jézusom! A történelem azt igazolja, hogy a mennyei Atya megváltó, üdvözítő tervének útjába nem állhat semmi.

Az emberi hitelenség nem akadályozhatta és még csak nem is késleltethette az üdvözítő jövetelét. Uram, kész vagyok mindenben elfogadni Isten akaratát. Kész vagyok hittel elfogadni Isten szándékait. A hitelenség olykor engem is némává, süketté, vakká, bénává tesz. A hit viszont megnyitja ajkaimat Isten dicsőítésére. A hit megnyitja fületem Isten szavának meghallására. A hit megnyitja szememet, hogy felismerjem mindazt, ami üdvösségemhez szükséges. A hit erőt ad, hogy Isten útján járjak. Adj nekem, Uram, igaz bűnbánatot!

Advent 3. vasárnapja
Iz 35,1-6a.10
Jak 5,7-10
Mt 11,2-11

Hétfő
Szám 24,2-7.15-17a
Mt 21,23-27

Kedd
Szof 3,1-2.9-13
Mt 21,28-32

Szerda
Iz 45,6b-8.18.21b-25
Lk 7,19-23

Csütörtök
Iz 54,1-10
Lk 7,24-30

Péntek
Iz 56,1-3a.6-8
Jn 5,33-36

Szombat
Ter 49,2.8-10
Mt 1,1-17

Advent 4. vasárnapja
Iz 7,10-14
Róm 1,1-7
Mt 1,18-24